

a jóerkölcs, a magyar nép ellen! Árulás a magyar polgárság, a gondoktól gyötört dolgozók ellen! Ha magyar propagandára van szükség, forduljanak az illetékesek a magyar művészekhez. Van magyar író, aki a *Vasárnap délután*nál bizonyára külön film-scenáriót írt volna, olyat, amely csakugyan a magyar nép leglelkét tükrözi és nem lealacsonyító hazugságokat kürtöl világgá.

(m—gy.)

Magyar folyóiratszemle.

Szekfü Gyula a *Magyar Szemlé*-ben az *Iffjúság társadalomszemléle* címen foglalja össze a legújabb ifjúsági mozgalmak kritikáját. Szekfü, aki a *Magyar Szemlé*-ben már ismételtelen helyt adott az ifjúsági mozgalmak vezetőinek, a modern társadalomszemlélet szemszögéből megállapítja, hogy az új nemzedék, amely most bontogatja szárnyát, még gyöngé arra, hogy törekvéseit az alkotó munkához vigye, bár ez az új nemzedék az ifjúság természetes gondolkodásával saját nehézségeiért nem önmagát, hanem az öregeknek rája nehezedő súlyát okolja. Az objektív szemlélő azonban e húsz születési évet átfogó fiatalságban új nemzedéket pillant meg s benne új ideákat, új gondolkodásbeli és társadalmi strukturának csiráit keresi. A mai ifjúság elsősorban társadalmi kérdésekkel foglalkozik, sőt társaságokba tömörülésének is a magyar társadalmi kérdések iránti érdeklődése az oka. Ez az érdeklődés egyrészt kritikából, másrészt a meglevő viszonyok megváltoztatására törekvő reformkísérletekből tevődik össze. Az új nemzedék többé-kevésbé függetlenítette magát a századvégi és századeleji társadalomszemlélettől, amely még ma — bár sok változtatással — közéleten, sajtón, hatóságokon egyformán uralkodik s amelynek legfőbb program-pontja az ú. n. történelmi középosztály ápolása, vagy legalább formális fenntartása. A legújabb nemzedék jellegzetes vonásait kutatva, épen e történelmi középosztályhoz való viszony a lényeges kérdés. Az ifjúsági mozgalmaknak társadalomszemléletében a középosztály fogalma a legkülönbözőbb megvilágításban mutatkozik, de még a legkonzervatívabb oldalon sem a középosztály sorsa a központi probléma, hanem az, miként lehet az alsóbb társadalmi osztályokat felemelni, kinevelni, anyagilag megszervezni s azután az összes nemzeti osztályokból egyetlen magyar társadalmat kialakítani. Általában az agrárkérdés van előtérben, mint ez a felerészben agrár lakosságú Magyarországon természetes is. Itt szintén hosszú vonala van az egymásba folyó árnyalatoknak, de az ifjúság többsége kétségtelenül látja a birtokkérdésnek példátlan komplex voltát; tisztában van a termelési, üzemi kérdésekkel és lényegesnek azt tartja, miként lehet több embert ellátni, amint hogy pl. Angolország eléggé mutatja, hogy a nagybirtok is bátran megmaradhat ott, ahol az emberek már nem a nagybirtokon, hanem csak másutt, ipari foglalkozásokban lehet eltartani. Minél több embert tart el a nagybirtok vagy nagyüzem, annál hasznosabb a társadalomra s ez az igazi minden anyagi szemponton felülálló mértéke mind az agrár-, mind a kapitalisztikus kérdésnek. Bizonyos, hogy a fiatalság ma még forrongó vitáiból magyar nemzeti vagy népi demokrácia bontakozik ki; ez a modern demokratikus mozgalom előbb-utóbb mégis történelmi képződménnyé lesz, miután megtisztul zavaraitól és túlzó türelmetlencitől.

A NAPKELET minden közleményéért írója felel. A folyóirat szerkesztője: TORMAY CECILE; s. szerkesztője: HARTMANN JÁNOS. A kiadásért felelős: HEGEDÜS ISTVÁN.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. — Nyomdaigazgató: KOHL FERENC.

nyel